

25 stycznia 2007 r.

Eminencjo/Ekscelencjo,

Kongregacja Nauki Wiary stale otrzymuje prośby o wyjaśnienie w związku z pismami i działalnością Pani Vassuli Ryden. Prośby te dotyczą w szczególności znaczenia Noty z dnia 6 października 1995 r. oraz kryteriów, jakimi ma się kierować Kościół lokalny w ocenie, czy pisma Pani Vassuli Ryden właściwie mogą być rozpowszechniane.

W związku z tym, Kongregacja pragnie oświadczyć co następuje:

1) Nota z 1995 r. pozostaje w mocy jako ocena doktrynalna badanych pism (por. Załącznik 1).

2) Jednak Pani Vassula Ryden, po dialogu przeprowadzonym z Kongregacją Nauki Wiary, przedstawiła wyjaśnienia dotyczące niektórych problematycznych kwestii w jej pismach i natury jej pism, które są przedstawione nie jako objawienie o charakterze nadprzyrodzonym, lecz raczej jako owoc jej prywatnych przemyśleń (por. Załącznik 2: List z dnia 4 kwietnia 2002 r., opublikowany w tomie 10 *Prawdziwego Życia w Bogu*).

Stąd, z normatywnego punktu widzenia, stosownie do wspomnianych wyjaśnień, w każdym przypadku wymagany jest rozważny osąd pod kątem realnej możliwości, aby wierni czytali pisma w świetle wspomnianych wyjaśnień.

3) Wreszcie, pozostaje rzeczą nie-stosowną, aby Katolicy uczestniczyli w spotkaniach grup modlitewnych założonych przez Panią Ryden. Jeśli chodzi o spotkania ekumeniczne, wierni powinni stosować się do norm Dyrektorium Ekumenicznego, Kodeksu Prawa Kanonicznego (kanony: 215, 223 § 2 oraz 383 § 3) i Ordynariuszy Diecezjalnych.

Z podziękowaniem za uwagę
i z wyrazami szacunku,
szczerze oddany w Chrystusie,
William Kardynał LEVADA
Prefekt

Otrzymują:
Kardynałowie, arcybiskupi i biskupi,
przewodniczący Konferencji
Episkopatów

Vassula Ryden wręcza papieżowi Benedyktowi XVI jednotomowe wydanie *Orędzi „Prawdziwego Życia w Bogu”*, podczas audiencji generalnej w sali Pawła VI w Watykanie w styczniu 2008 r.

Wynikiem dialogu prowadzonego przez Kongregację Nauki Wiary, którą kierował wówczas kard. J. Ratzinger, była upubliczniona dokumentacja *„Prawdziwe Życie w Bogu. Wyjaśnienia z Kongregacją Nauki Wiary”* z roku 2004. Kard. W. Levada pominął jej istnienie i w żaden sposób do niej nie nawiązał, lekceważąc w ten sposób całą pracę wykonaną przez Benedykta XVI. Tymczasem to ówczesny Prefekt kard. Ratzinger dialog z Vassulą podjął i nakazał jego opublikowanie w kolejnym tomie *Orędzi* (14). Dokumentacja ukazała się także drukiem jako osobna broszura.

Do czytelników *Prawdziwego Życia w Bogu* na całym świecie: Odpowiedź Vassuli na list kard. Levady ze stycznia 2007

Drodzy przyjaciele,

Niedawno nowy prefekt Kongregacji Nauki Wiary w Rzymie, J. E. kardynał William Levada, wystosował list datowany 25 stycznia 2007 do kardynałów, arcybiskupów, biskupów i przewodniczących Konferencji Episkopatów na całym świecie. Wywołał on znaczący niepokój wśród naszych czytelników, szczególnie tych wyznania rzymskokatolickiego. Dla pełniejszego poinformowania was dołączam także treść tego listu.

Jest mi bardzo przykro, że po raz kolejny powstało wiele zamieszania i dziękuję wam za wiele listów zapewniających o wsparciu i modlitwie w intencji dalszego rozpowszechniania orędzi *Prawdziwego Życia w Bogu*. Piszę, aby wyjaśnić powstałe zamieszanie i dla odświeżenia pewnych przeszłych wydarzeń.

List ten jest mylący i przeczy sobie. W jednym miejscu zdaje się wybrzmiewać negatywnie, a jednocześnie w innym przemawia na korzyść! Wydaje się, że został napisany w pośpiechu, ponieważ zawiera szereg błędów i nieprawdziwych informacji. Napisałam do Jego Eminencji prosząc o poprawienie tych błędów, lecz jak dotąd nie otrzymałam odpowiedzi.

Wynik przeprowadzonego przeze mnie dialogu z Kongregacją Nauki Wiary był pozytywny. To pozytywne rozstrzygnięcie miało pozostać nieformalnym, stąd nie zaowocowało wydaniem kolejnej noty dla wyeliminowania poprzedniej. Jednak, jak powiedział kard. Ratzinger, sytuacja uległa zmianie w tym sensie, że orędzia powinny być odtąd czytane w świetle moich wyjaśnień. Z tego właśnie powodu kard. Ratzinger wystosował formalną prośbę, aby moje wyjaśnienia z Kongregacją Nauki Wiary

były publikowane w kolejnych wydaniach moich książek i prośbę tę spełniłam kiedy wyjaśnienia zostały opublikowane w ostatnim tomie orędzi, tomie 12 (*w wyd. angielskim – przyp. tłum.*), i w kolejnych wydaniach orędzi. Wszystko to zawarte jest w punktach 1 i 2 listu kard. Levady i to jest stanowisko pozytywne.

Dlatego punkt 3 listu pozostaje dla mnie tym bardziej zaskakujący, jako że kard. Levada wykorzystuje przychylny wniosek do sformułowania negatywnego stanowiska, np. że katolikom odradza się uczestniczenia w spotkaniach grup modlitewnych *Prawdziwego Życia w Bogu*. Co gorsza, to negatywne zalecenie zawarte w punkcie trzecim zostało opublikowane bez jakiegokolwiek porozumienia ze mną i w sposób sprzeciwiający się normalnym procedurom kanonicznym, mianowicie, że osoba oskarżana powinna być wysłuchana przed wydaniem oskarżenia:

„Przed wydaniem poszczególnego dekretu, władza powinna zebrać konieczne wiadomości i dowody, oraz - o ile to możliwe - wysłuchać tych, których prawa mogą być naruszone.” (kanon 50). Pomimo, że napisałam do Kongregacji Nauki Wiary zapewniając z mojej strony o gotowości kontynuowania dialogu, jeśli ze strony Kongregacji pojawią się jakiegokolwiek dalsze pytania, nie otrzymałam żadnej odpowiedzi, jak też nie zostałam wezwana na żadną rozmowę, co jedynie byłoby rzeczą słuszną, jako że podjęłam z nimi dialog, ufając i powierzając się im! Ponadto napisałam, że jestem skłonna umieścić wyjaśnienia w przypisach do orędzi, jeśli uważają, że cokolwiek wymaga wyjaśnienia. Nie zostałam poproszona o opatrzenie orędzi takimi komentarzami, co stanowi jeszcze

jedno potwierdzenie, że wynik dialogu był pozytywny.

Tym nowym stanowiskiem zawartym w liście kard. Levady odrzuca on więc badania i dialog, który ówczesny kard. Ratzinger (obecnie Papież) oraz kard. Bertone (obecnie Sekretarz Stanu) prowadzili ze mną przez okres dwóch i pół roku, kiedy to wielu badaczy, teologów, biskupów i kardynałów, po przeprowadzeniu badań, musiało wyrazić swoją ostateczną opinię, która, jak wszyscy wiecie, była pozytywna.

List odsyła czytelnika do dwóch kanonów: kanonu 215 oraz 223.

Kan. 215. *Wierni mają prawo swobodnego zakładania stowarzyszeń i kierowania nimi dla celów miłości lub pobożności albo dla ożywiania chrześcijańskiego powołania w świecie, a także odbywania zebrań dla wspólnego osiągnięcia tych celów.*

Kan. 223 § 1. *W wykonywaniu swoich praw - czy to indywidualnie, czy zrzeszeni w stowarzyszeniach - wierni powinni mieć na uwadze dobro wspólne Kościoła, uprawnienia innych oraz własne obowiązki wobec drugich.*

Te kanony potwierdzają, że wierni katolicy mogą tworzyć i spotykać się w grupach modlitewnych. Jak to jest więc możliwe, że powołuje się na te

kanony, aby stwierdzić, że nie zaleca się uczestniczenia w spotkaniach grup modlitewnych *Prawdziwego Życia w Bogu*?

Ponadto list zawiera trzy poważne błędy.

1. Największa szkoda jest spowodowana nieprawdziwym stwierdzeniem w liście kard. Levady. Twierdzi on i wkłada w moje usta słowa, których nigdy nie wypowiedziałam, mianowicie: „*że orędzia nie mają charakteru nadprzyrodzonego objawienia, lecz są jedynie moimi osobistymi przemyśleniami!*” To NIE JEST PRAWDA! Nigdy nie powiedziałam

niczego, w tym rodzaju. To jest bardzo poważny i zasadniczy błąd. Wolę sądzić, że jest to raczej wynik zaniedbania, niż umyślne wprowadzenie w błąd, jednak efekt jest ten sam. Nieprawdziwe stwierdzenie zostało przekazane biskupom i w rzeczy samej światu.

2. W punkcie 2 listu, wierni są odsyłani do przeczytania moich wyjaśnień z Kongregacją Nauki Wiary w tomie 10. (*w wydaniu angielskim – przyp. tłum.*), zamiast w tomie 12. To jest niefortunna pomyłka, która może być jednak poprawiona. W tomie 10 nie ma nic ze wspomnianego dialogu. Jeżeli to nie zostanie poprawione, wierni katolicy nie będą w stanie zobaczyć i przeczytać mój list z odpowiedziami.

3. W tym samym punkcie nr 2, jest wzmianka o „moim liście” z dnia 4 kwietnia 2002 r. Jednak to list o Prospero Grecha był datowany 4 kwietnia 2002 r. Moje odpowiedzi były opublikowane w moim liście z dnia 26 czerwca 2002 r. To także wprowadza w błąd wiernych.

W maju napisałam do kard. Levady o tych błędach, przekazując kopie Ojcu Świętemu i kilku biskupom i kardynałom. Otrzymałam niemal natychmiast odpowiedź od kard. Bertone (prawdopodobnie bardzo zawiedzionego z pomniejszenia jego pracy). O. Prospero odpowiedział pisząc: „*Myślałem, że ta sprawa jest już zamknięta i nie zostanie znowu podniesiona*”. Widocznie biskupi piszący do Kongregacji Nauki Wiary oczekiwali jasnego stanowiska „tak” lub „nie” odnośnie Noty. List kard. Levady nie stanowi jednak jasnego „nie”. Jak rozumiem nie zabrania wiernym, lecz zniechęca ich, na bazie „pewnych wątpliwości, które może zawierać Nota.”

Ostatnio, otrzymałam też odpowiedź od abpa Angelo Amato, który jest sekretarzem kard. Levady. W swojej krótkiej wypowiedzi pisze on, że list kard. Levady został wystosowany w celu poinfor-

mowania wszystkich biskupów katolickich o dialogu (który jak wiecie był pozytywny), który był prowadzony między mną a członkami Kongregacji, tak aby wiedzieli w jaki sposób ukierunkować biskupów w odniesieniu do tego, jakie stanowisko powinni zająć. Nie wspomniał on o pozostałej zawartości listu i unika odpowiedzi na pytania dotyczące błędów w dokumencie.

W liście kard. Levady, Jego Eminencja wskazuje wiernym, że gromadzenie się i wspólna modlitwa w grupach modlitewnych *Prawdziwego Życia w Bogu* są „niestosowne”. Czy mówimy poważnie? Czy mamy teraz wierzyć, że modlitwa szkodzi i dlatego jest niestosowna, wbrew temu, czego naucza nas Kościół?? Nie wydaje mi się. Nie sądzi tak ani Bóg, ani żaden rozsądny wierny, ponieważ zwracanie się ku Bogu w modlitwie i adoracji nie jest działaniem wymierzonym przeciw Bogu i przeciw Bożej Woli lub przeciw Kościołowi, ale wręcz przeciwnie!

W październiku 1978 r. Ojciec Święty Jan Paweł II przemawiając do delegacji innych Kościołów Chrześcijańskich stwierdził:

„Zaangażowanie Kościoła Katolickiego w ruch ekumeniczny tak jak to w sposób uroczysty wyraził Sobór Watykański II jest nieodwołalne.”

Pięć lat później Ojciec Święty promulgował Kodeks Prawa Kanonicznego, który promuje ekumenizm. W jednym z jego przepisów jest powiedziane bardzo jasno:

„Do całego Kolegium Biskupiego i Stolicy Apostolskiej należy przede wszystkim popieranie ruchu ekumenicznego i kierowanie nim wśród katolików. Jego celem jest przywrócenie jedności wśród wszystkich chrześcijan, do czego zobowiązany jest Kościół wolą Chrystusa.”

Jak widać, to specjalne zadanie zapewnienia, aby katolicy uczestniczyli w ruchu eku-

menicznym, powierzone jest najwyższym władzom Kościoła, włącznie z Kongregacją Nauki Wiary. Ten obowiązek jest narzucony mocą najwyższego możliwego mandatu, którym jest wola samego Chrystusa. Jak wszyscy wiecie istotnym tematem orędzi Prawdziwego Życia w Bogu jest odbudowanie jedności pośród wszystkich chrześcijan.

Żaden katolik nie powinien być zniechęcany do wspólnego gromadzenia się w grupach modlitewnych w celu wykonywania swoich praw i zarazem obowiązków, wynikających z ekumenizmu, co łączy wszystkich uczestniczących w spotkaniach, których istotę stanowi rozważanie Różańca Świętego, czytanie Pisma Świętego, modlitwy serca oraz zanoszenie modlitw wstawieniowych. Zniechęcanie ludzi do uczestniczenia w spotkaniach modlitewnych jest prawdziwie działaniem wbrew Woli Bożej i pozostaje rzeczą niepojętą jak Prałat Kościoła może postępować wbrew zaleceniu Chrystusa skierowanemu do uczniów: „*Że powinniśmy modlić się nieustannie*”.

Tak więc, moi drodzy przyjaciele, pozostawiam to do waszego wyboru: możecie stosować się do pozytywnych rezultatów dialogu jaki prowadziłam z byłym kard. Ratzingerem, który dał nam naszą wolność dalszego czytania orędzi *Prawdziwego Życia w Bogu* i ewangelizowania z miłością dla miłości, prowadzenia Bożego ludu z powrotem do Jego Kościoła i do jedności w Kościele, albo możecie stosować się do wskazań zawartych w liście kard. Levady, który nie mówi ani „tak” ani „nie” i jest w najlepszym wypadku mylący.

Wszyscy wiemy, że kiedy Bóg przemawia, to czyni to w sposób jasny i „nie w zakamarkach”. Życzę nam wszystkim, jako ludowi Bożemu, abyśmy czynili podobnie.

*w Chrystusie, Vassula
Sierpień 2007 r.*

Nadzieja na wspólne świętowanie Wielkanocy?

Popołudnie 12 czerwca 2015 roku Papież Franciszek spędził na Lateranie, w bazylice Świętego Jana, wśród księży uczestniczących w III Światowych Rekolekcjach Kapłańskich. Rekolekcje zorganizowała Międzynarodowa Katolicka Odnowa Charyzmatyczna.

Program tego spotkania obejmował papieskie rozważanie poświęcone „przemianie przez miłość i dla miłości”, dialog z uczestnikami skupienia, wspólną Eucharystię oraz przekazanie posłania misyjnego.

Odpowiadając na pytanie zadane przez europejskiego kapłana, Papież powiedział, że jest gotów do zjednoczenia daty świętowania Zmartwychwstania Jezusa ze wszystkimi chrześcijanami, być może w drugą niedzielę kwietnia. Vassula odnosi się do tych słów Papieża w swoim nowym liście do nas:

Drodzy Przyjaciele,

Jak wiecie, tak jak Wam przekazałam, otrzymałam orędzie z 2 czerwca, które może zostać odczytane dopiero podczas pielgrzymki do Rzymu (w 2015 r.). Jestem zachwycona i podekscytowana, bo to, co słyszę jako najnowsze wieści od Papieża Franciszka, pokrywa się już z tym, co Jezus przekazał mi w orędziu! Papież mówi o ujednoczeniu daty Wielkanocy i dokładnie to jest uwypuklone w tym nowym przesłaniu, w którym Jezus mówi, że ma prezent dla nas!

Wierzę, że nasze nieustanne modlitwy, ofiary i dary dosięgnęły i dotknęły teraz Najświętsze Serce Jezusa i nasz Pan jest gotów zainspirować Papieża do podjęcia działań na rzecz zjednoczenia Święta Wielkanocy.

Nie zapominajmy, że trwamy w miesiącu Najświętszego Serca. Moje małżeństwo z Perem było również zawarte 13 czerwca, w miesiącu Najświętszego Serca. Kontynuujmy nasze modlitwy i odmawiajmy różaniec i wszystkie nasze ofiary podejmujemy w intencji jedności!

Niech Bóg błogosławi was wszystkich i mam nadzieję, że... do zobaczenia w Rzymie! Zobaczmy, jakie jeszcze niespodzianki ma dla nas w zanadrzu Pan Jezus!

W Chrystusie, Vassula

10 MIĘDZYNARODOWA PIELGRZYMKA „PRAWDZIWEGO ŻYCIA W BOGU” DO WŁOCH

Vassula Ryden zaprasza wszystkich chętnych do udziału w kolejnej pielgrzymce czytelników „Prawdziwego Życia w Bogu”, która odbędzie się w dniach od 10 do 17 października 2015.

W programie zwiedzanie Rzymu, także udział w audiencji generalnej Papieża Franciszka, a także nawiedzenie takich miejsc kultu, jak Pompeje, Loreto, Asyż. Pobyt przewiduje 7 noclegów w Rzymie.

Wszelkie informacje można uzyskać oraz zarejestrować swoje uczestnictwo poprzez stronę internetową Stowarzyszenia TLIG, które jest organizatorem tego wyjazdu, pod adresem:

<http://www.tlig.org/en/spirituality/pilgrimages/italy2015/>

Zapraszamy chętnych!